

בנורל כל אחד בכית אחר, להור בו כל ימי חייו. והרשות ביד הוותה לטסטור וביתו לכל מי שירצה או להקדישו. ראיו שירכו בני עמנוי לknoth את המניות האלה לטובה עטנו וארצנו.

„כנור ציון“. בליל לנג בעמר התאפסו קהל גדול מנכבדי עירנו לנשף, שערכה הח' הוות לנינה, לומרה ולספירות ב„נית העס“. חטבה בן יהודת עירצת ה„השקופה“, ד"ר פאה ומר קרניאל נאמו נאותים עכרים וספרו בשבח הנינה והומרה זבראו את התועלת הרבה אשר בחברה זאת. — ביום לנ' בעמר בא קהל גדוול מادر, אנשים, נשים וטף אל הכהר מקום קבר שטען הצדיק בדבר שנה בשנה. רבים התפללו שם וחרדיקו שפטן במערה. שוחרים ואנשי צבא השינוי על הסדרים והכל עבר בשלום. שם התאחדו כל המפלגות ושלום אמת ביניהם. זקנים וזקנים, חסדים ויראים עמדו והתפללו ובכיו, אנשים זמרו „בר יהאי“, ובחורים ובתולות זמרו שירה חדשה עבריה ותלמידי בת הספר שרוא שירים עכרים ואחרות ושלום שורה בין כל הכתות. הרור היין והדרור החדש נפנשו ובכל ררצו איש בשלום רעהו.

ביום ההוא לנ' בעמר הוחן בכיה „בצלאל“ החג השני. בו ביום נפתחה התערוכה השנייה של מלאכת הבית ההוא, ובאו שם השירים הקונסילים של טמשלות אשכנז, רוסיה ושבדים עם בני ביתם. גם שרי ממשלה טורקיה באו וראש בית מועצת עירנו ופקיר הקינטול האיטרקי ומשפחות רבות ונכבדות מכל העדות והדרות השינוי איש בירושלם. כלם היו שכעים רצון טמרה עיניהם. הארחים הנכבדים נתכבדו בטנדנות ובטהתקים ובין שפניה ובסבר ומץ לימי זינורות וכו'. הארחים הביעו תודתם והברחות למפעלי „בצלאל“ וברכו את המנהלים, בليل י"ט אייר נדלקו התעשיה והמסחר בארץינו. שנשלחו מטעצת העיר והairoו את פנסים ומאורות, שנשלחו מטעצת הארץ ברזיל, כל החזרות והגנות. הפרופסור ש"ץ, מר יהושע ברזיל, ד"ר בן משה ומר שיינקין נאמו נאים עכרים יפים וספרו בשבח המוסד „בצלאל“ ובתועלת היוזחה ממנה לכל יושבי ארצנו. בכל ימי התערוכה היה בית „בצלאל“ מקשט בדגל טירקיה וברג'לי אשכנז. הרהר שתי התערוכות הראשונות ישאר לזכרון עולם ולהפארת מנדרל קרטה. לבני עמנוי.

מכתב הארץ ישראל.

ירושלם. בא-כח ח' יק"א וכי"ח בארץנו מ"אנטבי קנה עתה קרקע בן שלשים אלף אמה סqr לעירנו, לבנות עליו שכונה חדשה בעיר פועלים מבני עמנו לזכרון להרחה ג' ר' צריך כהן ז"ל ראש הרבנים בצרפת, אשר عمل ועבד הרבה ממשקיימי רכובתו לטובת בני עטנו וארצנו והיתה השחרלן לטובת אחיו אצל המஸלה ובכית רותשילד. ע"כ החליטו לקרוא לשכונה בשם „שכונת רבי צדוק כהן“. במקום ההוא קנו גם אחרים מבני עטנו מאות ושלשים אלף אמה לבנות שם בתים. כה זכו לראות בעינינו את קרקע, איך היא הולכת ונגדה ומשחרעת לכל בנין ירושלם, איך היא הולכת ונגדה ומשחרעת לכל עבר בירע שבי הנולה. — החברה „כנסת ישראל“, שטטרפה לבנות בהי מעון לעניים מכולל אשכנז פתח קנו עוד נחלה נדולה ויפה, לבנות עליה מאה בתים לדירה ולכל צרכי הרבים. עשרה אלפי מניות הוציאי, כל אחת בת כ"ה פרנק. כל עכויות הבניין געשה בירע אחינו פה. מאה מבעלי המניות יוכו